

Dispozitivul

Articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar coroborat cu articolul 157 alineatul (2), cu articolul 158 alineatul (3) și cu articolul 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că o parte proporțională din cuantumul redevențelor plătite de o societate societății sale mamă în schimbul furnizării know-how-ului în scopul fabricării de produse finite trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în împrejurarea în care aceste mărfuri sunt destinate să intre, printre alte componente, în compoziția respectivelor produse finite și sunt achiziționate de cea dintâi societate de la vânzătorii distincți de societatea-mamă, în cazul în care

- redevențele nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile menționate;
- acestea se referă la mărfurile importate, ceea ce presupune că există o legătură suficient de strânsă între redevențe și aceste mărfuri;
- plata redevențelor constituie o condiție a vânzării mărfurilor menționate, astfel încât, în lipsa acestei plăți, încheierea contractului de vânzare privind mărfurile importate și, în consecință, livrarea acestora nu ar fi avut loc și
- este posibil să se efectueze o defalcare corespunzătoare a redevențelor pe baza datelor obiective și cuantificabile, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, ținând seama de toate elementele relevante, în special de raporturile de drept și de fapt dintre cumpărător, vânzătorii respectivi și licențiator.

(¹) JO C 155, 6.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Cluj – România) – NG, OH/SC Banca Transilvania SA

(Cauza C-81/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Domeniu de aplicare – Articolul 1 alineatul (2) – Noțiunea de „acte cu putere de lege sau norme administrative obligatorii” – Dispoziții supletive – Contract de credit în monedă străină – Clauză referitoare la riscul de schimb valutar]

(2020/C 287/09)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamanți: NG, OH

Pârâtă: SC Banca Transilvania SA

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, ci reflectă o normă care, potrivit legii naționale, se aplică între părțile contractante în lipsa unui acord diferit în această privință, nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

(¹) JO C 187, 3.6.2019.